

متن پرسش

باسلام خدمت استاد. سالهاست سوالی در ذهنم هست که بارها خواستم مطرح کنم اما بدلیل ترس از برداشت ناثواب افراد قادر به طرح نشدم. ۱- آیا نه این است که طلحه وزبیر برای اسلام خدمات بزرگی انجام داده بودند و حتی بارها مجروح شده بودند؟ ۲- آیا نه این است که طلحه وزبیر از حضرت علی(ع) بدلیل زحماتی که برای اسلام انجام داده بودند سهم بیشتری از حکومت می خواستند اما حضرت بین ایشان و بقیه مسامانان حتی آنان که هیچ زخمی نخورده بودند تفاوتی نگذاشت؟ ۳- اگر این وقایع صحت دارد پس رویه حکومتی حال حاضر در دادن امتیازات بی حد و حصر به جانبازان اسرا و خانواده شهدا و حتی نوه شهدا را چگونه می شود توجیه نمود؟ ۴- آیا حضرت علی(ع) به بازماندگان جنگها شخصا کمک می کرد یا سهمی اضافه از بیت المال و حکومت به آنها میداد. ۵- آیا معیار حضرت در انتخاب استانداران و بقیه عوامل حکومتی صرفا پرهیزگاری و خداترسی حال حاضر فرد بوده یا اینکه تعداد جنگهای شرکت کرده و جراحات وارده هم موثر بوده است؟ ۶- آیا کمکهای حکومت اسلامی که از سر لطف است تبدیل به سهم خواهی نشده است؟ ۷- آیا مقایسه این امتیازات با امتیازات بازماندگان جنگهای مختلف در بقیه دنیا از طرف برخی مسولین صحیح است؟ اگر چنین است پس چرا دم از سیره علوی می زنیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: به نظر بنده اگر امروز هم ما به افراد به جهت زحمات بیشتری که در راه اسلام و انقلاب کشیده‌اند، پول و امتیاز مادی بیشتری بدهیم، اشتباه کرده‌ایم ولی اگر خارج از آن موضوع، از آنجایی که مسئولیت‌های حساس، انرژی و کار بیشتری از افراد طلب می‌کند و از این جهت که طرف کار حساس‌تری را به عهده گرفته، امتیاز مادی بیشتری به او بدهند، این اشکال ندارد و عدالت را مختل نمی‌کند. به نظر بنده در حال حاضر در کشور ما این دو موضوع مخلوط شده و در بعضی موارد بدون دلیل بعضی از امتیازات مادی را در اختیار بعضی‌ها قرار می‌دهند که ابدأً استحقاق آن را ندارند و موجب فساد جامعه و خود آن افراد می‌شوند. با توجه به حقیقت انقلاب اسلامی امیدوارم روز به روز ما از این تنگناها خارج شویم و به عدالت علوی نزدیک گردیم. موفق باشید